

ЖИТИЕ НА СВ. МЪЧЕНИК ТИМОТЕЙ И СВЕТА МЪЧЕНИЦА МАВРА

Св. мъченик Тимотей и св. мъченица Мавра пострадали в 286 г. през царуването на Диоклетиан. Те били измъчвани по заповед на египетския управител в Тиваиди Ариан, който по-късно станал също мъченик. Св. Тимотей бил четец при църквата. Той бил задържан под стража и от него искали да предаде църковните книги, които езичниците се стараели да унищожат, защото ги смятали за едно от най-

силните средства за разпространение на християнската вяра.

– А кой от хората ще се съгласи да предаде на смърт своите чедра?

– възразил на това искане Тимотей. – Знай, управителю, че преписаните от мене книги са мои обични чедра, и когато чета книгите за Бога, пред мене стоят ангели Божии.

Когато след това му предложили да принесе жертва на боговете, Тимотей отговорил: “В мене живее Духът на Христа и затова аз не принасям жертва на езическите богове”. А на заплахите, че той ще бъде предаден на изтезания, Тимотей, спокойно гледайки на поставените пред него наказателни оръдия, твърдо възразил: “Нито жертва ще принеса, нито книгите ще покажа на гонителите на моята вяра”.

Когато видели, че са безсилни да го склонят да се отрече от християнската вяра, мъчителите решили да подействат на него иначе: по заповед на управителя била доведена при Тимотей неговата млада, красива и в хубави дрехи облечена жена Мавра, за която той само преди няколко дни се оженил.

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

Могъл ли е Тимотей да я види и да не се трогне от милост, могъл ли е да не се увлече от любов към нея и от изкусителен порив към земно щастие? Така предполагали мъчителите, за които била недостъпна възвишеността на християнската душа.

Действително, при вида на жена си могъл да се пробуди у мъченика порив към законно, невинно и поради това висше земно щастие. Но той веднага обуздал своя естествен порив.

– Татко! – извикал той, като се обърнал към своя баща свещеник, който присъствал на неговите мъчения, – моля те, загърни с покривало лицето ми, за да не виждам и не усещам дори аромата на поръсените с благовония женски дрехи...

В недоумение стояла младата жена, като гледала своя измъчен мъж, който не искал да я види.

– Не мога ли аз да ти помогна, и що мога да направя за тебе? – тревожно питала тя своя мъж. – Не за туй ли те мъчат, че ти не си в състояние да изплатиш царския данък? Ако е туй, аз ще продам своята скъпоценна сребра, ще продам всичко, каквото имаме, за да можеш да изплатиш дълга...

– Питай, какво можеш да направиш за мене ли? – запитал Тимотей.

– Ти можеш да оставиш всичко и да вървиш с мене на подвиг заради Христа, нашия Спасител.

– Когато идвах при тебе – отговорила Мавра, – сърцето ми бе изпълнено със земни мисли и желания. Но сега, като чух думите ти, Дух Божий влезе в мене, и аз желая същото, което ти обикна!

– Ако казваш истината – казал Тимотей, – тогава върви и изобличи управителя за неговото нечестие!

– Страхувм се, че няма да издържа мъките, на които ще ме подложи разяреният управител. Аз съм тъй млада – само на 17 години.

– Надявай се на Бога и той ще ти даде сила да понесеш мъченията! – казал Тимотей и започнал да се моли: “Боже на благостта, Който от човеколюбие спасяваш всички! Милостиво погледни на Твоята

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

рабиня Мавра! Ти си ни съединил в тайнството брак, не ни разделяй и в предстоящия подвиг, и де не бъдем отлъчени от лика на светите мъченици!”

Вдъхновена от Светия Дух, Мавра пристъпила до управителя и му казала:

– Ти ме привлече тук и ми обеща богати награди, за да погубиш душата ми, но ти не ще ме победиш чрез своите обещания. Аз се облякох в оръжието на Христа, моя Бог, и чрез Неговата сила смело стоя пред тебе.

– Нима и ти предпочитай смъртта пред живота? – запитал я учуденият управител, и след много убеждавания да я отвърне от онова, което той считал за безумие, заповядал да подложат на изтезания младата жена.

Господ дивно подкрепил младата мъченица. Тя понесла всички изпитания. Като видял нейната непоколебимост, Ариан заповядал да разпънат на кръстове младите съпрузи, един срещу друг. В такова положение те прекарвали девет денонощия, утешавайки и ободрявайки един другия. На десетия ден те се освободили от мъките, като душите им отлетели в небесата.

В Цариград по-късно тържествено празнували паметта на светите мъченици Тимофей и Мавра в построения в тяхна чест храм, близо до Юстиниановите дворци. От това се прави заключение, че в този храм се намирали техните мощи или част от тях.

© Жития на светии. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).